

[Finansministeren.]

til staten. Til dette forslag må jeg først bemærke, at grundskylden og ejendomsskylden til staten, som det også er anført i bemærkningerne til forslaget, er opført på forslaget til finansloven for 1961-62 med 112 mill. kr. Hvis det er de ærede forslagsstilleres tanke, at et eventuelt bortfald af grundskylden og ejendomsskylden til staten skal have virkning allerede for det kommende skatteår, der falder sammen med finansåret 1961-62, så savner jeg i forslaget oplysninger om, hvad man havde tænkt sig at gøre i anledning af det indtægtstab, der vil være en følge af ophævelsen.

I bemærkningerne til forslaget fremhæves bl. a., at ejendomsskatterne er et levn fra ældre tiders beskatningssystem. At jeg i mangt og meget kan være enig i de fremførte betragtninger kan næppe undre forslagsstillerne, idet disse betragtninger i stort omfang synes inspireret af noget, som jeg har skrevet. Imidlertid må man til det af forslagsstillerne bemærkede føje, at det anførte så godt som udelukkende kan benyttes som et argument mod at udvide den gældende beskatning eller indføre ny ejendomsskatter. Derimod kan betragtningerne ikke anvendes mod allerede indførte ejendomsskatter. Ejendomsskatterne til staten er en byrde, som det må antages at der blev taget hensyn til, dengang de nuværende ejere erhvervede ejendommene. Man må vel endda antage, at skatterne til staten i højere grad end skatterne til kommunerne indgår i de enkelte køberes overvejelser ved ejendoms-køb, fordi deres størrelse kendes bedre; de er nu engang ens over hele landet.

Hvis man ophævede disse skatter, ville de nuværende ejere få en begunstigelse. Der er vel ikke særlig anledning hertil, navnlig ikke når man tager i betragtning, at man måtte indkræve skatter fra anden side til at dække det, der således måtte mangle. Selv om den, der har købt et stykke jord, ikke har kunnet vide, da han købte det, hvor meget han fremover ville

komme til at betale i skat i kroner og øre af dette jordstykke, ville han dog kunne regne med, at han til enhver tid vil komme til at betale 6 promille af jordens værdi til staten. Denne viden må være indgået i hans overvejelser, da han købte jordstykket, og den må have været medbestemmende for den pris, han har givet for det.

Der kan rejses mange indvendinger mod at lægge nye skatter på bygninger, og jeg betragter det som et gode, at det ikke længere kan blive tilfældet. Al tale om, at man ved skat på bygninger straffer den energiske og hæmmer investeringen, må med den fiksering, der nu er gennemført for alle skatter på bygninger, høre op. Enhver ny investering i bygninger er fremover skattefri.

Der kan imidlertid rejses andre og lige så vægtige indvendinger imod at ophæve de skatter, der har sat sig spor i prisdannelsen på fast ejendom. Jeg kan derfor ikke finde det rimeligt, at man nu skulle ophæve de for længst indførte skatter, men må mene det rigtigst, at vi bevarer de fikserede bygningsskatter og for tiden ikke ændrer de gældende statsskatter på jord.

Det er en selvfølge, at man altid gerne ser skatter nedsat. Det aktuelle i øjeblikket er, om de ca. 300 mill. kr., regeringen anser det for forsvarligt at skatterne nedsættes med, skal anvendes til nedsættelse af ejendomsskatterne eller i stedet til forøgelse af børnetilskuddene, nedsættelse af indkomstskatterne eller f. eks. til nedsættelse af tekstilafgiften. Det kan diskuteres, hvortil de skal anvendes, men de kan nu engang ikke anvendes mere end én gang. Det må forekomme mig lidet rimeligt, om vi nu skulle til at opkræve mere i indkomstskat end foreslået ved udskrivningsloven eller forøge forbrugsafgifter for at muliggøre den foreslåede lettelse i ejendomsbeskatningen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Thisted Knudsen): Jeg ville gerne have været i den heldige situation, at jeg kunne have takket den højtærede finansminister for velvilje